

บทบรรณาธิการ

การพิจารณาขนำตัวอย่างและเทคนิคการเลือกตัวอย่าง ในการทำวิจัยทางการแพทย์ ตอนที่ 1

เดิมศรี ชั่นใจภิจ*

บทนำ

ปัจจุบันนั้นยังมีสิ่งที่ต้องการค้นหาค่าตอบอ้อมากมาย โดยที่การค้นหาค่าตอบเหล่านั้น จำเป็นจะต้องใช้วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ ซึ่งก็คือการทำวิจัย นั่นเอง จะเห็นได้ว่าก่อนจะเริ่มทำการวิจัยก็คงต้องมีคำถามตัวเองเสียก่อนว่า ทำไมจะต้องทำการวิจัย จะทำอะไร จะทำกับใคร จะทำอย่างไร ทำแล้วจะได้ค่าตอบอะไร รู้ค่าตอบแล้วจะทำอย่างไร ต่อไป จะๆ คำตอบของคำถามเหล่านี้ก็จะขึ้นตอนต่าง ๆ ของการทำการวิจัยนั้นเอง ปัญหานั้นที่ผู้วิจัยจะประสบหลังจากเลือกประชากรที่ศึกษาได้แล้ว ก็คือการพิจารณาขนำตัวอย่าง และเทคนิค การเลือกตัวอย่างที่จะศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้ที่ทำการวิจัยไม่สามารถทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมดได้ และก็ไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นด้วย ดังนั้นจึงต้องมีวิธีการที่จะเลือกตัวอย่างให้มีคุณสมบัติ เป็นผู้แทนของประชากรนั้นมาศึกษา และเพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย ลดเวลาและลดจำนวนบุคลากรที่จะทำการวิจัยโดยการ คำนวณหาขนำตัวอย่างที่จะศึกษาอย่างมีหลักเกณฑ์ ซึ่งสามารถนำผลมาวิเคราะห์และแปลผลกลับไปเป็นของประชากรนั้น ๆ ได้

* ภาควิชาเวชศาสตร์บังคับและสังคม คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I. การพิจารณาขนาดตัวอย่าง (Sample size determination)

ในการพิจารณาขนาดตัวอย่างที่จะศึกษานั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะข้อมูลและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องคัว เช่น ค่าเฉลี่ยหรือค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรืออัตราส่วน การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ว่าเปลี่ยนจากเดิมมากน้อยเท่าไหร่ ข้อมูลเหล่านี้อาจจะได้จากการรายงานที่ผู้อื่นเกี่ยวก็สามารถมาถูกแล้วก็ได้ หรือได้จากการถามผู้รู้หรือผู้ที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน นอกจากนั้นขนาดของตัวอย่างยังขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา และชนิดของการออกแบบการศึกษา นั้น ๆ ด้วย ดังนั้นวิธีคำนวนขนาดตัวอย่างจึงมีหลายวิธี ประการสุดท้ายขึ้นกับว่าผู้ศึกษานั้นมีข้อมูลพื้นฐานอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะศึกษา หากไม่มีแนวทางอะไรมา ก่อนเลย คือ ไม่ทราบอะไรเลยและไม่ปะมาณผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์มาก่อนเลยด้วย ในกรณีเช่นนี้จะไม่สามารถคำนวนขนาดตัวอย่างโดยวิธีใดๆ ได้เลย

การพิจารณาขนาดตัวอย่างที่จะกล่าวในที่นี้ จะพิจารณาตามแบบการศึกษาที่ศึกษากัน บ่อยเพื่อผู้อ่านจะได้นำไปใช้ประโยชน์ในงานที่ต้องการศึกษาต่อไป ดังนี้คือ

1. การพิจารณาขนาดตัวอย่างในการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Studies)

การคำนวนขนาดตัวอย่างในการศึกษาเชิงพรรณนา มีวิธีคำนวนหลายวิธี โดยขึ้นอยู่ กับชนิดของข้อมูลที่เก็บดังนี้

1.1 การคำนวนขนาดตัวอย่างของข้อมูลที่ได้จากการนับ (Quantal Data) ถ้า ข้อมูลที่เก็บนั้นเป็นการสังเกตคุณภาพของการหรือไม่มีอาการหรือคุณลักษณะสำคัญต่าง ๆ ของโรคเพื่อ หาอัตราการเกิดโรค หรือสาเหตุป่วย (Morbidity Data) ข้อมูลเช่นนี้เรียกว่า *Quantal Data* และจะต้องกำหนดความแม่นยำ (precision) ของการศึกษานั้น โดยอาศัยการคูณ *Standard error* ของตัวอย่างซึ่งคือความคลาดเคลื่อนของตัวอย่าง (sampling error) นั่นเอง

ยกตัวอย่าง เช่น จากการสำรวจความชุกของพยาธิปากขอในชุมชนหนึ่งพบว่ามีอัตรา ความชุกของโรค (Prevalence rate) = 40 %

กำหนด $p = \%$ คนเป็นโรค = 40 %

$q = 1 - p$ หรือ $= 100 - 40 = 60\%$ คนไม่เป็นโรค ก่อนอื่นต้องหาความคลาดเคลื่อนของตัวอย่างก่อน (sampling error) โดย

สูตร

$$\text{Sampling error} = \sqrt{\frac{p \cdot q}{n}} \quad n = \text{จำนวนตัวอย่าง}$$

(หรือ Standard error)

$$= \sqrt{\frac{40 \times 60}{100}} = 5$$

$$\begin{aligned} 95\% \text{ confidence limit} &= 40 \pm 2. \text{Standard error} \\ &= 40 \pm 10 = 30 - 50\% \end{aligned}$$

สรุป 95% ของตัวอย่างที่ศึกษาจะพบอัตราการเป็นโรคพยาธิปากข้อ 30 - 50% นั้นคืออัตราความซุกของพยาธิปากข้อในประชากรนั้น 30 - 50% ถ้าเพิ่มจำนวน n มากขึ้น ค่า Sampling error จะลดลง ฉะนั้นจาก Sampling error ที่คำนวณได้ = 5 นั้นเอง ที่นำมาใช้ในการคำนวณหาขนาดตัวอย่างต่อไป

ในการนี้ไม่มีข้อมูลอะไรมาก่อนดังเช่นข้างบนก็อาจจะใช้ค่า sampling error ที่ผู้อื่นเคยทำมาก่อน และตั้ง precision ว่า จะยอมให้มีความผิดพลาด หรือมี sampling error 5 หรือ 10% ก็ได้

โดยทั่วไปที่ 1 ถ้าต้องการสำรวจความซุกของโรค ๆ หนึ่ง ในจังหวัดหนึ่งโดยพื้นที่ บ้างว่าพบโรคนี้ร้าว 10% จริง다면ขนาดตัวอย่างที่ใช้การสำรวจ โดยตั้ง precision ว่าจะยอมให้มีความผิดพลาดของโอกาสที่จะพบโรคได้ = 5% หรือ = .05 = λ

$$p = .1 - q = .9$$

$$\text{สูตร } \sqrt{\frac{pq}{n}} = \lambda p$$

$$\text{หรือ } \frac{pq}{n} = \lambda^2 p^2$$

$$\begin{aligned} n &= \frac{pq}{\lambda^2 p^2} = \frac{q}{\lambda^2 \cdot p} \\ &= \frac{.9}{(.05)^2 \times .1} = 3600 \text{ ราย} \end{aligned}$$

$$\therefore \text{จำนวนทัวอย่าง} = 3600$$

ถ้าในจังหวัดนี้พบโรคมากขึ้น จำนวนขนาดทัวอย่างก็ใช้น้อยลง เช่น ถ้าพบโรคในจังหวัดนั้นประมาณ 30 %

$$\text{กำหนด } \lambda = .05 \text{ หรือ } 5\%$$

$$p = .3 \quad q = 1 - .3 = .7$$

$$n = \frac{q}{\lambda^2 \cdot p} = \frac{.7}{(.05)^2 \times .3} = 933$$

$$\therefore \text{จำนวนทัวอย่าง } 933$$

โจทย์ตัวอย่างที่ 2 จากการศึกษาของแพทย์คนหนึ่งทำการตรวจ pap smear จากปากมดลูกในสตรีที่มีครรภ์ พบร่วมในสตรีมีครรภ์ 1000 ราย พบนี้ pap smear ให้ผลบวก 3 ราย ถ้าต้องการทำการศึกษานี้ในสตรีมีครรภ์ในโรงพยาบาลต่าง ๆ ในเขต กทม. จะต้องใช้ขนาดทัวอย่างสักเท่าไร

$$p = \frac{3}{1000} = .003$$

$$q = 1 - .003 = .997$$

กำหนด $\lambda = .05$ คือ กำหนดให้มีความผิดพลาดของโอกาสที่จะพบ pap smear มีผลบวกได้ 5 %

$$\sqrt{\frac{pq}{n}} = \lambda p$$

$$n = \frac{q}{\lambda^2 \cdot p}$$

$$n = \frac{.997}{(.05)^2 \times .003} = 133,000$$

หมายเหตุ ที่ต้องใช้ขนาดทัวอย่างมาก เพราะโอกาสที่พบบวกเรื่องปากมดลูกในสตรีที่มีครรภ์นั้น พบน้อยมาก ถ้าใช้ขนาดทัวอย่างที่จะศึกษาน้อยอาจไม่พบเลยก็ได้ ดังนั้นจึงต้องใช้ขนาดทัวอย่างที่มากพอจะจะพบ pap smear ที่ให้ผลบวก และผลที่ได้ก็สามารถสรุปเป็นผลที่พบในประชากรที่ศึกษานั้นได้ บัญหานี้มีอยู่ว่าผู้ทำการศึกษาจะทำได้หรือไม่ ผลที่ได้จะคุ้มกับค่าใช้จ่ายและเวลาที่ทำการศึกษาหรือไม่นั้นเอง

1.2 การคำนวณขนาดทัวอย่างของข้อมูลที่ได้จากการวัด (Quantitative Data)

คือข้อมูลที่เก็บเป็นข้อมูลที่ได้จากการวัด ซึ่งมีค่าเป็นตัวเลขต่อเนื่อง (Continuous data) โดยทั่วไปแล้วความแตกต่างระหว่างทัวอย่างอาจเกิดจากสาเหตุดังท่อไปนี้

ก. ความแตกต่างระหว่างแต่ละคน

ข. ความแตกต่างในคนเดียวกันแท้วัดในเวลาต่างกัน (ชั่ว diurnal Variation)

ในกรณีนี้ Precision คือ การกำหนดความแม่นยำของค่าที่วัดได้จากตัวอย่าง โดยอาศัยการดูความคลาดเคลื่อนของค่าเฉลี่ยของตัวอย่างนั้นเอง (Standard error of the sample means) ซึ่งขึ้นอยู่กับความคลาดเคลื่อนจากการวัดนั้น ๆ

ถ้าค่าที่วัดได้จากตัวอย่างมีค่าที่แตกต่างกันมาก คือ มีพิสัย (range) กว้างก็ยิ่งต้องการจำนวนตัวอย่างมากขึ้น

$$\text{สูตร} \quad S.E. \text{ (Standard error of the sample means)} = \frac{\text{S.D.}}{\sqrt{n}} \text{ หรือ} \\ \therefore n = \frac{\text{S.D.}^2}{\text{S.E.}^2}$$

ในการคำนวณหาค่าขนาดตัวอย่างโดยใช้วิธีนี้จะต้องคง precision ก่อนว่าจะให้มี S.D. เท่าใดหรือจะให้มี S.E. เท่าใด ถ้าไม่มีตัวเลขที่เคยทำการศึกษามาก่อน ก็อาจจะใช้ข้อมูลของคนอื่นที่เคยทำการสำรวจแล้วก็ได้

สูตรนี้อาจคิดเป็นสัดส่วนก็ได้ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.E. = \sqrt{\frac{pq}{n}} \quad \text{หรือ} \quad n = \frac{p.q}{S.E.^2}$$

โดยคง precision ว่าจะให้มี S.E. เท่าใด

โจทย์ตัวอย่างที่ 1 ถ้าต้องการศึกษาหาระดับไฮโดรกลบินในสตรีคงครรภ์ปกติในโรงพยาบาลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร โดยเท่าที่เคยทราบว่ามีค่ามัชฌิมเลขคณิต 11.5 gm.% และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2 จึงคำนวณขนาดตัวอย่าง

กำหนด S.E. ของค่าเฉลี่ยของระดับไฮโดรกลบิน = .05 หรือ 5%

$$\text{สูตร} \quad S.E. = \frac{\text{S.D.}}{\sqrt{n}} \\ .05 = \frac{2}{\sqrt{n}} \\ n = \frac{2^2}{(.05)^2} = 1600 \\ \therefore \text{จำนวนตัวอย่าง} = 1600$$

โจทย์ตัวอย่างที่ 2 จากการทำ pilot study ในการทดสอบผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการชนิดหนึ่งมีค่า S.D. = 5 จะต้องใช้ขนาดตัวอย่างเท่าใดในการศึกษา $\frac{5}{\sqrt{n}}$

กำหนด precision ให้ S.E. = 10%

$$\text{สูตร} \quad S.E. = \frac{S.D.}{\sqrt{n}}$$

$$.1 = \frac{5}{\sqrt{n}}$$

$$n = \frac{5^2}{(.1)^2} = 2500$$

ถ้ากำหนดให้ S.E. เป็น 25%

$$\therefore n = \frac{5^2}{(.25)^2} = 400$$

ในกรณีเช่นนี้ แสดงว่าจำนวนตัวอย่างไม่เหมาะสม เพราะว่า S.E. สูงมาก

จะสังเกตเห็นว่าถ้ากำหนดให้ S.E. น้อยขนาดตัวอย่างจะยิ่งมากขึ้น ถ้าไม่ทราบค่าอะไร เลยก็ให้ลองศึกษาในตัวอย่างจำนวนหนึ่งแล้วคำนวณหาค่า S.E. ถ้ามีค่าน้อยก็แสดงว่าจำนวนตัวอย่างนั้นเหมาะสมแล้ว แต่ถ้าค่า S.E. มีค่าสูงก็แสดงว่าจำนวนตัวอย่างนั้นอาจมีขนาดน้อยไป ควรต้องเพิ่มตัวอย่างต่อไปอีก จนกว่าจะได้ค่า S.E. ตามที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป

1.3 การคำนวณขนาดตัวอย่างโดยคิดจากสัดส่วน

ก. การคำนวณขนาดตัวอย่างโดยคิดจากสัดส่วนและทราบสัดส่วนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

กำหนดให้ p = สัดส่วนของเหตุการณ์ในตัวอย่าง

P = สัดส่วนของเหตุการณ์ในประชากร

และกำหนดให้ p เป็นค่าประมาณของ P

α เป็นค่าความน่าจะเป็นที่ค่าประมาณ p ที่ผิดพลาดไปจาก P

$$\text{นั่นคือ } Pr(|p - P|) = \alpha$$

d เป็นความแตกต่างระหว่าง p และ P

$$\text{จากสูตร } \sigma_p = \sqrt{\frac{pq}{n}}, \sigma_p = \text{ความคลาดเคลื่อนของโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์}$$

$$q = 1 - p$$

$$\begin{aligned} \text{สูตร } Z &= \sqrt{\frac{p-p}{\frac{pq}{n}}} \\ Z &= \sqrt{\frac{d}{\frac{pq}{n}}} \\ \therefore n &= \frac{Z^2 pq}{d^2} \end{aligned}$$

โจทย์ตัวอย่าง การสำรวจในชนบทเกี่ยวกับผู้เป็นโรคกระเพาะอักเสบ เมื่อ 5 ปี ก่อนพบว่า สัดส่วนผู้เป็นโรคกระเพาะอาหารอักเสบไม่มากไปกว่า 0.35 และช่วงความเชื่อมั่น 95% กำหนดความแตกต่างระหว่างค่าประมาณของสัดส่วนจากตัวอย่างกับสัดส่วนของประชากรให้เท่ากับ 0.05 ($d = 0.05$) จงคำนวณขนาดตัวอย่างที่จะทำการสำรวจโรคกระเพาะอาหารอักเสบในชุมชนชนบท แห่งหนึ่ง

$$\text{จากสูตร } n = \frac{Z^2 p q}{d^2}$$

$$\text{ค่า } Z = 1.96, \quad p = 0.35, \quad q = 0.65, \quad d = 0.05$$

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.35) (0.65)}{(0.05)^2} = 349.6$$

\therefore ขนาดตัวอย่างที่จะทำการสำรวจ 350 คน

หมายเหตุ : ค่า Z (Two-tailed Test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีค่า = 1.96
(จากตารางแสดงค่า Z)

๙. การคำนวณขนาดตัวอย่างโดยคิดจากสัดส่วน โดยทราบค่าความคลาดเคลื่อน (S.E)

โจทย์ตัวอย่าง หากการศึกษาเกี่ยวกับยาฉีดคุมกำนิดและการหังครรภ์หลังหยุดใช้ยาแล้วในประเทศไทย พบว่าหลังหยุดฉีดยาแล้ว 3 เดือน สตรีเหล่านั้นจะท้องครรภ์ได้ 80% ถ้าต้องการทำการวิจัยเรื่องนี้ จะต้องใช้ขนาดตัวอย่างเท่าไร

$$\begin{aligned} \text{โอกาสที่สตรีหยุดฉีดยาแล้ว 3 เดือน ท้องครรภ์ได้ } &= p \\ &= .8 \\ q &= .2 \end{aligned}$$

$$\text{สูตร} \quad S.E. = \sqrt{\frac{p.q}{n}}$$

$$\text{กำหนด } S.E. = 5\%$$

$$\therefore .05 = \sqrt{\frac{.8 \times .2}{n}}$$

$$n = \frac{.8 \times .2}{(.05)^2} = 64$$

$$\therefore \text{จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา} = 64$$

1.4 การคำนวณขนาดตัวอย่าง ในกรณีที่ทราบค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ต้องการศึกษานั้นมาก่อน ซึ่งอาจจะได้จากการศึกษานำร่อง (pilot study) หรือผลการศึกษาของผู้อื่นมาก่อนก็สามารถนำมาใช้คำนวณขนาดตัวอย่างได้ ตามตัวอย่างที่ไปนี้ โจทย์ตัวอย่าง ต้องการศึกษาน้ำหนักของเด็กอายุต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 18 ปี เพื่อจะได้ทราบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับใช้เปรียบเทียบกับเด็กที่มีน้ำหนักต้นน้ำหนักและส่วนสูงจากงานวิจัยที่เคยได้ทำมาแล้วพบว่า เด็กอายุระหว่าง 11-12 ปี มีน้ำหนักเฉลี่ย 29 ก.ก. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4 ก.ก. จะต้องใช้จำนวนตัวอย่างเด็กกลุ่มนี้เท่าไร

$$C.V. (\bar{x}) = \frac{s}{\sqrt{n} \cdot \bar{x}} \quad C.V. = \text{ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย (Coefficient of variation)}$$

$$n = \frac{s^2}{\{\bar{x} (C.V.)\}^2}$$

$$\text{ถ้ากำหนดให้ } C.V. = .01, n = \frac{16}{\{29 (.01)\}^2} = \frac{16}{.084} = 190$$

$$\text{ถ้ากำหนดให้ } C.V. = .02, n = 48$$

$$\text{ถ้ากำหนดให้ } C.V. = .05, n = 8$$

และในเด็กอายุ 13-14 ปี พบร่วมน้ำหนักเฉลี่ย 35 ก.ก. S.D. = 7 ก.ก. จะต้องใช้จำนวนตัวอย่างเด็กกลุ่มนี้เท่าไร

$$\text{ถ้าให้ } C.V. = .02, n = 100$$

$$C.V. = .03, n = 44$$

$$C.V. = .05, n = 16$$

จะสังเกตเห็นว่า ถ้ากำหนดให้ C.V. สูงค่า n จะลดลงและถ้ากำหนด C.V. ต่ำค่า n จะต้องใช้มากขึ้น

2. การพิจารณาขนาดตัวอย่างในการศึกษาเชิงวิเคราะห์ (Analytical Studies)

2.1 การคำนวณขนาดตัวอย่างในการศึกษาชนิดย้อนหลัง (Case-Control Study)

ก่อนที่จะคำนวณขนาดตัวอย่างจำเป็นต้องทราบข้อมูลพื้นฐานทั่ว ๆ เสียก่อน ดังต่อไป

๔๕
๘๕
๙๕
๑๐๕

1. คนปกติของประชากรเป็นอย่างไร จะได้รับองค์ประกอบมากน้อยเพียงใด (Relative frequency) โดยกำหนดให้ P_0

2. ตั้งสมมติฐาน และกำหนดให้การเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลังได้รับองค์ประกอบแล้ว = R

3. ตั้งระดับความเชื่อมั่น = α (Two-sided)

4. กำหนดความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 2 (Type II error) = β

สูตร I $n = [Z_\alpha \sqrt{2 p_0 q_0} + Z_\beta \sqrt{p_1 q_1 + p_0 q_0}]^2 / (p_1 - p_0)^2$ (two-sided)

โดย $p_1 = p_0 R / [1 + p_0 (R - 1)]$

$\bar{p} = \frac{1}{2} (p_1 + p_0)$, $\bar{q} = 1 - \bar{p}$

$q_1 = 1 - p_1$ $q_0 = 1 - p_0$

สูตร II (Two-sided)

$n = 2 \bar{p} \bar{q} (Z_\alpha + Z_\beta)^2 / (p_1 - p_0)^2$

โดยกำหนด $\alpha = .05$ (two-sided), $\beta = .10$

$\therefore Z_\alpha = 1.96$, $Z_\beta = 1.28$

ตัวอย่าง การศึกษาความสัมพันธ์ของโรคหัวใจในทารกแรกเกิด (Congenital Heart disease) ต่อการที่มารดาได้รับชอร์โมนขณะตั้งครรภ์ ปรากฏว่ามีมารดาที่มีบุตรปกติ (กลุ่มควบคุม) มีประวัติได้รับชอร์โมนขณะตั้งครรภ์ 20 %

ให้ p_0 สัดส่วนที่มารดาของเด็กปกติได้รับชอร์โมนขณะตั้งครรภ์ .20

Relative risk ที่ตั้งไว้ = 3, $\alpha = .05$ (two-sided), $\beta = .10$

$$p_1 = p_0 \cdot R / [1 + p_0 (R - 1)]$$

$$\therefore p_1 = .20 \times 3 / [1 + .20 (3 - 1)] = .4286$$

$$\bar{p} = \frac{1}{2} (p_1 + p_0) = \frac{1}{2} (.4286 + .20) = .3143$$

สูตร I n = $\frac{[Z\alpha \sqrt{2 \bar{q} \bar{p}} + Z\beta \sqrt{p_1 q_1 + p_0 q_0}]^2}{(p_1 - p_0)^2}$

$$n = \frac{[1.96 \sqrt{2 (.3143 \times .6857)} + 1.28 \sqrt{.4286 \times .5714 + (.2 \times .8)}]^2}{(.4286 - .20)^2}$$

$$= \frac{[1.287 + .8145]^2}{.0523} = 84$$

หรือคิดค่า n จากสูตร II

$$n = 2 \bar{q} \bar{p} (Z\alpha + Z\beta)^2 / (p_1 - p_0)^2$$

$$= 2 (.3145 \times .6857) (1.96 + 1.28)^2 / (.4286 - .20)^2$$

$$= \frac{4.525}{.0523} = 87$$

ขนาดของตัวอย่างจะขึ้นอยู่กับค่า Relative risk ถ้าค่า Relative risk สูงขนาดตัวอย่างจะน้อยลง ดังแสดงในตารางข้างล่าง ซึ่งคำนวณขนาดตัวอย่างในการศึกษาัยอันหลังเกี่ยวกับโรคหัวใจเด็กแรกเกิด (Congenital Heart disease) กับการที่มารดาได้รับshotร์โนนในระยะตั้งครรภ์ ดังนี้

Relative risk	ขนาดตัวอย่างของกลุ่ม
2	188
3	73
4	45
5	34
7	24
10	18

หมายเหตุ การคำนวณตัวอย่างข้างบนใช้สูตร I และกำหนด $p_0 = .3$, $\alpha = .05$ (two-sided) และ $\beta = .10$

2.2 การคำนวณขนาดตัวอย่างในการศึกษาไปข้างหน้า (Cohort Study)

ก่อนที่จะคำนวณขนาดตัวอย่างในการศึกษา จำเป็นต้องทราบข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับอุบัติการของโรคหรือเหตุการณ์ที่เป็นผลจากการได้รับองค์ประกอบนั้นก่อน โดยอาจจะใช้ตัวเลขจากผู้อนุญาตทำการศึกษาหรือรวบรวมมาก่อนแล้วก็ได้ ขนาดตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาจะมีขนาดอย่างน้อยกับอุบัติการของโรค เหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดในกลุ่มที่ไม่ได้รับองค์ประกอบและ Relative risk ของโรคนั้นเป็นสำคัญ โดยจะแตกต่างไปจากขนาดตัวอย่างในการศึกษานิย้อนหลัง (Case-Control studies) ซึ่งการคำนวณขนาดตัวอย่างในการศึกษานิย้อนหลังนั้นจะขึ้นอยู่กับการได้รับองค์ประกอบในกลุ่มคนที่เป็นโรคและไม่เป็นโรคว่ามีประวัติมากน้อยเพียงใด (Prevalence of Exposure to the Factor) รวมทั้งขึ้นอยู่กับ Relative risk ของโรคนั้นด้วย เป็นสำคัญ

ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต้องทราบก่อนที่จะคำนวณขนาดตัวอย่าง คือ

1. โอกาสที่จะเกิดโรคในกลุ่มไม่ได้รับองค์ประกอบ (Non-Exposed)

โดยกำหนดให้ $= p_1$

2. ต่อสมมติฐานและกำหนดให้การเสี่ยงต่อการเกิดโรค (Relative risk) $= R$

3. ต่อระดับความเชื่อมั่น $= \alpha$ (Two-sided)

4. กำหนดความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 2 (Type II error) $= \beta$

ให้ $n =$ ขนาดของตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม

$$\text{สูตร I } n = \frac{\{Z_\alpha \sqrt{2 \bar{p} \bar{q}} + Z_\beta \sqrt{p_1 [1 + R - p_1 (1 + R^2)]}\}^2}{[p_1 (1 - R)]^2}$$

(Two-sided)

โดย $\bar{p} = \frac{1}{2} p_1 (1 + R)$, $\bar{q} = 1 - \bar{p}$

Z_α และ Z_β เป็นค่าความคลาดเคลื่อนชนิดที่ I และ II (α error และ β error) ซึ่งจะได้จากการแสดงค่า Z_α และ Z_β

หมายเหตุ สูตรที่ I นี้จะเน้นความสำคัญให้เห็นว่าขนาดตัวอย่างขึ้นอยู่กับ p_1 และ R ถ้าอุบัติการยังพบน้อยขนาดตัวอย่างยังต้องใช้มากขึ้น

$$\text{หรือใช้สูตร II } n = \frac{\{Z_\alpha \sqrt{2 \bar{p} \bar{q}} + Z_\beta \sqrt{p_1 (1 - p_1 + p_2 (1 - p_2))}\}^2}{(p_1 - p_2)^2}$$

(Two-sided)

โดยค่า $\bar{p} = \frac{1}{2} (p_1 - p_2)$, $\bar{q} = 1 - \bar{p}$

แทนค่า p_2 จากสูตร $p_2 = p_1 R$ ซึ่งขนาดของตัวอย่างจะมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับค่า P_1 และ R

ตารางแสดงค่าความคลาดเคลื่อนชนิดที่ I และ II (Z_α & Z_β)

α (/ β)	One-sided test	Two-sided test
	Z_α (/ Z_β)	Z_α
0.001	3.09	3.29
0.005	2.58	2.81
0.01	2.33	2.58
0.025	1.96	2.24
0.05	1.64	1.96
0.10	1.28	1.64
0.20	0.84	1.28
0.30	0.52	1.04

โจทย์ตัวอย่าง การศึกษาเพื่อดูความสมั้นธุของโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด (Congenital heart disease - CHD) ต่อการที่มารดาได้รับยาเม็ดคุมกำเนิด (OCs) ก่อนหรือหลัง Conception 3 เดือน

p_1 = อับถีการของ CHD ในกลุ่มไม่ได้รับองค์ประกอบ
8 ราย/1000 เด็กเกิดมีชีพ

$$= .008$$

กำหนด $\alpha = .05$ $\beta = .10$

$$\text{จากสูตร I } n = \frac{\left\{ Z_\alpha \sqrt{2 \bar{p} \bar{q}} + Z_\beta \sqrt{p_1 [1 + R - p_1 (1 + R^2)]} \right\}^2}{p_1 (1 - R)^2}$$

$$\bar{p} = \frac{1}{2} p_1 (1 + R), \bar{q} = 1 - \bar{p}$$

กำหนด $R = 2, 3, 4, 5, 7$ และ 10

ก. ถ้า Relative risk = 2, $\bar{p} = \frac{1}{2} (0.008) (1 + 2) = 0.012$

$\therefore \bar{q} = 1 - 0.012 = 0.988$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าจากสูตร I } n &= \frac{\left\{ 1.96 \sqrt{2(0.012)(0.988)} + 1.28 \sqrt{0.008 [1+2-0.008(1+4)]} \right\}^2}{[0.008(1-2)]^2} \\ &= \frac{0.248786}{(-0.008)^2} \\ &= 3887 \end{aligned}$$

เมื่อคำนวณขนาดตัวอย่างตามค่า Relative risk ตั้งกล่าวจะได้ผลตามตารางที่ไปข้างต้นแสดงจำนวนตัวอย่างตามค่า Relative risk ต่าง ๆ ดังนี้

Relative risk	ขนาดตัวอย่าง
2	3,887
3	1,289
4	712
5	478
7	280
10	168

3. การพิจารณาขนาดตัวอย่างในการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental studies)

การพิจารณาขนาดตัวอย่างในการศึกษาชนิดนี้ จะต้องมีข้อมูลที่ทราบมาก่อนแล้วบ้าง เช่นกันกับการวิจัยแบบอื่น ๆ ถ้าการวิจัยเชิงทดลองนี้เป็นการทดลองในกลุ่มเดียว ก็อาจเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งของการคำนวณขนาดตัวอย่างในการศึกษาเชิงพรรณนาดังกล่าวแล้ว ในตอนต้นได้แต่ถ้าการทดลองนี้เป็นการทดลองใน 2 กลุ่ม ก็จะต้องมีวิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างดังนี้

3.1 การคำนวณขนาดตัวอย่างในการทดลอง 2 กลุ่มที่ทราบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

โดยที่การวิจัยชนิดนี้เป็นการวิจัยที่ต้องการทดสอบความแตกต่างของค่าที่ได้จากประชากรสองกลุ่ม ดังนั้นการกำหนดตัวอย่างเพื่อทดสอบความแตกต่างของประชากรทั้งสองกลุ่มนั้น จึงต้องกล่าวถึงการทดสอบสมมติฐานเพื่อคุณภาพความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 ชุด และความคลาดเคลื่อน (error) ทั้ง 2 ชนิดนั้นเสียก่อนดังนี้ คือ

Type I error (α) — ความคลาดเคลื่อนที่ไม่ยอมรับทั้งที่สมมติฐานเป็นจริง

Type II error (β) — ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับทั้งที่สมมติฐานไม่เป็นจริง

สมมติฐาน

	เป็นจริง	ไม่เป็นจริง
ยอมรับ (Accept)	$(1-\alpha)$	Type II error (β)
ไม่ยอมรับ (Reject)	Type I error (α)	$(1-\beta)$

จากการทดสอบสมมติฐาน $H_0 : \mu_1 = \mu_2$

$$H_A : \mu_1 \neq \mu_2$$

ใช้ Z test ในการทดสอบสมมติฐาน

$$Z_\alpha = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - 0}{\sqrt{\frac{s_p^2}{n_1} + \frac{s_p^2}{n_2}}}, \quad Z_\beta = \frac{D - (\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sqrt{\frac{s_p^2}{n_1} + \frac{s_p^2}{n_2}}}$$

$$S_p^2 = \text{pooled Variance} = \frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

D = ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ต้องการทดสอบ

$$Z_\alpha + Z_\beta = \sqrt{\frac{s_p^2}{n_1} + \frac{s_p^2}{n_2}}$$

$$\frac{n_1 n_2}{n_1 + n_2} = \frac{(Z_\alpha + Z_\beta)^2 s_p^2}{D^2}$$

ถ้าจำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 เท่ากับจำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ 2 หรือ $n_1 = n_2$

$$\therefore n = \frac{(Z_\alpha + Z_\beta)^2 2 s_p^2}{D^2}$$

ถ้าเป็นการทดลองในประชากรชุดเดียว แต่ต้องการดูความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง (paired test) ก็ใช้คำนวณขนาดตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{(Z_\alpha + Z_\beta)^2 s_p^2}{D^2}$$

ในทางชีววิทยาและการแพทย์มักจะกำหนดค่า $\alpha = .01$ หรือ $= .05$ ทั้งนี้เนื่องจากความสำคัญของการทดลองนั้น ๆ ถ้าเป็นการทดลองที่ทำในคนแล้วไม่ควรกำหนดให้ค่า α สูงกว่า $.05$ หากเป็นการทดลองในสัตว์หรือค้านธุรกิจอาจยอมให้ $\alpha = .01$ หรือ $= .02$ ได้ส่วนค่า β จะมากกว่าหรือเท่ากับ α แต่จะไม่น้อยกว่าค่า α

3.2 การคำนวณขนาดตัวอย่างในการทดลองสองกลุ่มทั่วไป ค่าสัดส่วนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ถ้ามีผลงานจากการทำวิจัยนำร่อง (Pilot study) หรือจากงานวิจัยของผู้อื่นที่บอกว่า เป็นสัดส่วนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็สามารถ นำมาคำนวนหาค่าขนาดของตัวอย่างที่ไปได้

$$\text{สูตรที่ } 1 \quad n = \frac{\{Z\alpha \sqrt{2p_1(1-p_1)} + Z\beta \sqrt{p_1(1-p_1) + p_2(1-p_2)}\}^2}{D^2}$$

P_1 = สัดส่วนที่เกิดเหตุการณ์ในตัวอย่างที่ 1

P_2 = สัดส่วนที่เกิดเหตุการณ์ในตัวอย่างที่ 2

$D = P_1 - P_2$ ความแตกต่างของสัดส่วนของเหตุการณ์ทั้งสอง

$$\text{สูตรที่ } 2 \quad n = \frac{(Z\alpha + Z\beta)^2 2p(1-p)}{D^2}$$

$$\bar{P} = \frac{1}{2} (P_1 + P_2)$$

ตัวอย่าง ในการเปรียบเทียบผลการใช้ยาชนิดที่ 1 รักษาโรคพยาธิใบไม้ในตับพบว่ามีโอกาสหายได้ 60% และใช้ยาชนิดที่ 2 รักษาพบว่าหายได้ 80% อย่างทราบว่าจะต้องใช้ตัวอย่างกลุ่มละเท่าไร ในการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของยาทั้ง 2 ชนิดนี้ในการรักษาพยาธิใบไม้ในตับของผู้ป่วยนี้

$$P_1 = 0.6, \quad P_2 = 0.8, \quad \bar{P} = \frac{1}{2} (0.6 + 0.8) = 0.7$$

$$D = P_2 - P_1 = 0.2$$

กำหนดให้ $\alpha = .05$ (one-sided) $Z\alpha = 1.64$

$$\beta = .10 \quad Z\beta = 1.28$$

$$n = \frac{(Z\alpha + Z\beta)^2 2\bar{P}(1-\bar{P})}{D^2}$$

$$= \frac{(1.64 + 1.28)^2 2(0.7 \times 0.3)}{(0.2)^2} = 89.2$$

. . . จะต้องตัวอย่างกลุ่มละ 89 คน

จะสังเกตได้ว่า ถ้าความแตกต่างของคณภาพยังมาก (D)

จำนวนตัวอย่างที่จะใช้ในงานวิจัยก็ยังน้อยลงไป เช่น ถ้าความแตกต่างของยาสองชนิดมีมาก
ขึ้นจาก 20% เป็น 30% จะได้

$$n = \frac{(1.64 + 1.28)^2 2(0.7) (0.3)}{(0.3)^2}$$

$$= 40$$

. . . จะใช้ตัวอย่างกลุ่มละ 40 คน

หมายเหตุ สำหรับงานวิจัยที่ใช้เวลานานเป็นปี ๆ เวลาที่คิดขนาดตัวอย่างจำเป็นจะต้องนึกถึง
จำนวนผู้ที่หายไปหรือขาดการติดต่อ หรือหายไประหว่างการทดลอง (lost to follow up) ด้วย
ควรจะประมาณไว้เลยว่าจะหายไประหว่างการทดลองสักเท่าไร แล้วนำจำนวนนี้ไปบวกกับขนาด
ตัวอย่างที่คำนวณได้อีกด้วย

II. เทคนิคการเลือกตัวอย่าง

(SAMPLING TECHNIQUES)

การสุ่มตัวอย่างเพื่อทำการศึกษานั้น จุดประสงค์เพื่อเลือกตัวอย่างโดยไม่มีความ
ลำเอียง ทุก ๆ คนหรือหน่วยที่จะเลือกตัวอย่างมีโอกาสที่จะถูกเลือกมาศึกษาเท่า ๆ กัน ตัวอย่าง
ที่เลือกได้ก็ย่อมมีคุณสมบัติเป็นตัวแทนของประชากรที่เลือกตัวอย่าง (population sampled) นั้น
ได้ ผลงานที่ได้ก็สามารถสรุปเป็นผลของประชากรที่ต้องศึกษาได้ นอกจากนั้นยังช่วยประหยัด
ค่าใช้จ่ายลดระยะเวลาศึกษาให้สั้นลง และประหยัดกำลังคนด้วย เมื่อกำหนดวิธีเลือกตัวอย่าง
และจำนวนตัวอย่างที่จะศึกษาแล้ว ก็จะต้องปฏิบัติตามที่ได้กำหนดไว้ วิธีที่จะเลือกตัวอย่างให้
ถูกต้องและมีคุณสมบัติเป็นผู้แทนที่ดีของประชากรที่ศึกษานั้นมีหลายวิธีด้วยกัน ซึ่งผู้ศึกษาจะต้อง^{*}
ทราบถึงรายละเอียดของวิธีการเลือกตัวอย่างชนิดต่าง ๆ เสียก่อน แล้วนำมาพิจารณาเพื่อหาวิธีที่
เหมาะสมซึ่งสามารถทำได้ท่อไป

ประเภทของการสุ่มตัวอย่าง

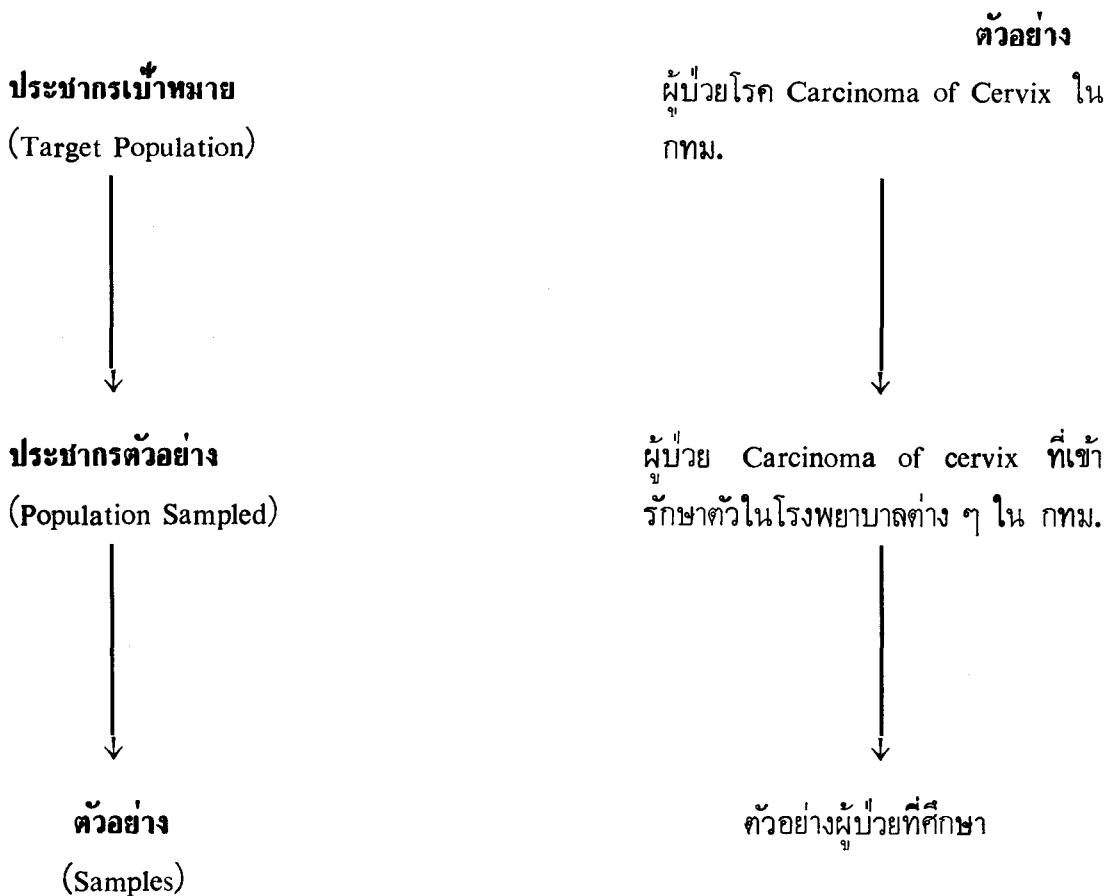
การสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ประเภท ด้วยกัน คือ

1. การสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักของความน่าจะเป็น (Probability) น่าจะใช้ในการเลือกตัวอย่าง (Random Sampling) ตัวอย่างที่เลือกได้โดยวิธีนี้เรียกว่า “Probability Samples” หรือ “Random Samples” การสุ่มตัวอย่างชนิดนี้สามารถทราบถึงโอกาส (Probability) ของแต่ละคนหรือหน่วยที่จะถูกเลือกเข้ามาเป็นตัวอย่างการศึกษา

2. การเลือกตัวอย่างโดยไม่ต้องอาศัยหลักความน่าจะเป็นมากนัก ตัวอย่างที่เลือกได้โดยวิธีนี้เรียกว่า “Non – Probability Sample” ได้แก่การเลือกตัวอย่างตามความสะดวก หรือจากอาสาสมัคร ตัวอย่างที่เลือกมาศึกษาโดยวิธีนี้จะไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้แทนของประชากรที่จะศึกษาในการปฏิบัติจริงอาจจำเป็นใช้วิธีนี้ เพราะมีความสะดวก และสามารถทำได้ การปฏิบัติงานก็จะสนับสนุนเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย และใช้ในกรณีที่ไม่สามารถเก็บตัวอย่างตามชนิดแรกได้

ถ้าตัวอย่างในกรณีนี้มีจำนวนมาก ก็อาจจะสุ่มเลือกตัวอย่างมาศึกษาอีกทีโดยใช้หลักความน่าจะเป็นตามวิธีแรกได้

ประชากร-ประชากรตัวอย่าง และตัวอย่าง

1. การสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น

(PROBABILITY RANDOM SAMPLING)

1.1 การสุ่มเลือกตัวอย่าง โดยวิธี “Simple Random Sampling” วิธีนี้แต่ละคนหรือหน่วยในประชากรที่จะเลือกตัวอย่าง (population sampled) มีโอกาสจะถูกเลือกมาเป็นตัวอย่างเท่า ๆ กัน และจำเป็นต้องทราบจำนวนทั้งหมดที่จะถูกเลือกเสียก่อนจากนั้น จึงสุ่มเลือกตัวอย่างมาโดยใช้ตัวเลขในตารางสุ่มตัวอย่าง (random number table) ซึ่ง Fisher ได้เป็นผู้สร้างตารางนี้จากหลักความน่าจะเป็น (probability) และเป็นตารางแสดงตัวเลขที่อาจจะเลือกใช้ตามแนวโควิด-19 ถ้าเลขที่ได้จากการตรวจพบเลขที่ได้ของผู้ติดเชื้อจะถูกเลือกเป็นตัวอย่างที่จะศึกษา

ได้ นอกเหนืออ้างอิงสูงสุดโดยวิธีการสุ่มเลือกที่ทุก ๆ คน หรือหน่วยที่จะถูกเลือกแล้วจับสลากร์ได้ การสุ่มตัวอย่างชนิดนี้ ส่วนมากเป็นการสุ่มแบบไม่เอาผู้ที่สุ่มได้แล้วกลับไปแทนที่เดิมเพื่อเลือกอีก หมายถึง ผู้ที่ถูกเลือกแล้วไม่มีโอกาสถูกเลือกซ้ำอีกเลย (sampling without replacement)

หมายเหตุ ผู้ที่จะสุ่มเลือกตัวอย่างโดยใช้ตารางเลขสุ่มนั้น ควรต้องศึกษาและทดสอบสุ่มเลือกโดยใช้ตารางสุ่มเลขสียก่อน ตัวอย่างเช่น ต้องการสุ่มเลือกตัวอย่างจากชุมชนหนึ่งซึ่งมี 400 ครัวเรือน และต้องการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนในชุมชนนั้น 20% (80 ครัวเรือน) โดยใช้ตัวเลขจากตารางสุ่มประการแรกต้องใส่เลขที่ครัวเรือนเหล่านั้นลงแต่เลขที่ 1 ถึงเลขที่ 400 การเลือกใช้ตัวเลขจากตารางสุ่มคั่งแสดงตารางที่ 1 โดยอาจเริ่มที่ແ魁 ให้หรือเลขใดก็ได้แล้วเลือกไปตามແ魁ที่ลักษณะตามแนวข้นหรือเลือกเป็นเส้นทางแบ่งก็ได้ จากนั้นกำหนดค่าจะใช้ตัวเลขแรก ๆ หรือท้าย ๆ ของเลขในตารางสุ่มสียก่อน ในกรณีเช่นนี้ เนื่องจากมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 400 ครัวเรือน และกำหนดค่าใช้เลขจากท้าย 3 หลักที่มีค่าไม่เกิน 400 จานนั้นคือตัวเลขจากการสุ่มไปทุกตัวตามแนวอนุทกตัวหรือแนวทางแบ่งก็ได้ เมื่อได้ค่าเลขที่เท่าไหร่ก็จะนำไปใช้ให้ตรงกับเลขที่ของครัวเรือนที่ได้กำหนดไว้แล้วก่อนเลือกซึ่งเลขที่ 3 หลักตัวหลังของตัวเลขจากการสุ่มนั้น อาจจะมีค่าแตกต่างกันไป นอกเหนือการกำหนดการไม่เลือกซ้ำไว้ด้วยเลย คือ ถ้าได้เลขที่มาจากตารางและกำหนดตามเลขที่ครัวเรือนแล้วก็ควรจะทำความเขื่องหมายไว้ว่าเลือกแล้ว หากได้เลขสุ่มจากการซักกันอีก ก็ต้องไม่เลือกต่อไปจนกว่าจะได้ครบ 80 ครัวเรือน จำนวนครัวเรือน 80 ที่เลือก เป็นตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์จะเป็นการสุ่มเลือกที่ยุทธิกรรมที่สุดโดยทุก ๆ ครัวเรือนมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน (ไม่มีอคติในการเลือกเลย) เมื่อเลือกตัวอย่างครัวเรือนแล้วก็ต้องปฏิบัติการสัมภาษณ์ตามที่ได้เลือกไว้กับครัวเรือน หากไม่ได้สัมภาษณ์กับครัวเรือน ที่กล่าวไปนั้นเป็นการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางเลขสุ่มนั้นจะนำไปใช้ในการศึกษาแบบอื่น ๆ ได้

การสุ่มเลือกตัวอย่างชนิดนี้ในชุมชนใหญ่ จะมีปัญหาในด้านปฏิบัติงานและมีความยุ่งยากในการหนาแน่นให้พบ หากสามารถปฏิบัติตามที่ได้กำหนดการสุ่มตัวอย่างที่ถูกต้องที่สุด และเป็นตัวแทนของครัวเรือนในชุมชนโดยสมบูรณ์

1.2 การสุ่มเลือกตัวอย่างโดยเลือกตามกำหนดลำดับเลขที่ (Systematic Random Sampling) วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมาก เพราะง่ายสะดวกและรวดเร็ว จำนวนตัวอย่างที่ได้สามารถเลือกได้ตามสัดส่วนของประชากร เช่น ต้องการเลือกตัวอย่างนักเรียน 50 คน จากนักเรียนทั้งหมด

1000 คน ก็สามารถเลือกได้โดยหาช่วงของการสุ่มเลือกตัวอย่างก่อน (Sampling interval) ซึ่งคือ $1000/50 = 20$ ดังนั้นจะสามารถเลือกตัวอย่างนักเรียน 1 คน ในทุกๆ 20 คน ก่อนเริ่มเลือก ประการแรกนักเรียนทั้งหมด 1000 คน ต้องมีเลขที่ทุกคนแล้วจับสลากระเบียบตัวอย่างแบบลำดับ 1–20 สมมติว่าจับได้เลขที่ 14 จะนับตัวอย่างที่จะเลือกตัวไปก็คือเลือกทุกๆ ช่วง 20 คือ เลขที่ 34, 54, 74, 94, 114, 134 ฯลฯ จนครบ 50 ตัวอย่าง

1.3 การสุ่มเลือกตัวอย่างโดยแบ่งเป็นกลุ่มตามลักษณะต่างๆ เสียก่อน (Stratified Sampling) วิธีนี้ใช้แบ่งกลุ่มประชากรที่จะเลือกตัวอย่างออกเป็นกลุ่มหรือพวกตามลักษณะที่ต้องการ โดยให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด (homogeneity within Stratum) ทั้งนี้เพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการสุ่มเลือกให้ถูกต้องยิ่งขึ้น และช่วยลดการกระจายของผลการวิจัยในแต่ละกลุ่ม เช่น แบ่งประชากรที่จะเลือกตัวอย่างตามกลุ่มอายุต่างๆ เสียก่อนแล้วจึงสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มอายุโดยวิธี 1.1 หรือ 1.2 ก็ได้ วิธีนี้จะช่วยลดจำนวนตัวอย่างที่จะต้องเลือกเป็นอย่างดี เพราะการจัดกลุ่มตามอายุ จะช่วยกำหนดการกระจายของตัวอย่างให้น้อยลงไปชั้นหนึ่งแล้ว เมื่อสุ่มเลือกตัวอย่างโดยวิธี 1.1 หรือ 1.2 จากแต่ละกลุ่มอายุจึงไม่จำเป็นต้องใช้จำนวนตัวอย่างมากนัก

1.4 การสุ่มเลือกตัวอย่างตามเขตสถานที่ [Cluster (area) Sampling] การสุ่มตัวอย่างชนิดนี้หมายในกรณีที่ต้องการสุ่มเลือกตัวอย่างจากประชากรที่ใหญ่มาก เช่น ต้องการสุ่มเลือกตัวอย่างเพื่อศึกษาทัศนคติ และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการใช้บริการทางการแพทย์ของรัฐฯ ของประชากรในกรุงเทพมหานคร ก่อนสุ่มเลือกตัวอย่างก็ต้องแบ่งประชากรตามเขตพื้นที่เป็นกลุ่มใหญ่ๆ (Cluster) เสียก่อน จากนั้นจึงสุ่มเลือกจากกลุ่มนั้นๆ อีกที่ การสุ่มเลือกชนิดนี้อาจทำได้หลายชั้นตอนตามความต้องการของผู้ที่จะศึกษาเอง ได้ดังนี้

ก. สุ่มจากกลุ่มโดยแบ่งชั้นเดียว (Single Stage Cluster Sampling) การสุ่มเลือกชนิดนี้คงต้องหาข้อมูลก่อนว่า กทม. แบ่งเป็นกี่อำเภอ และสุ่มเลือกจากอำเภอทั้งหมดของ กทม. โดยวิธี 1.1 หรือ 1.2 ก็ได้ตามจำนวนอำเภอที่ต้องการ ถ้าเลือกได้อำเภอได้ทำการศึกษาทุกครัวเรือนในอำเภอ

ข. สุ่มจากกลุ่มโดยแบ่ง 2 ชั้น (Two Stage Cluster Sampling) เช่น เริ่มสุ่มจากอำเภอเมืองได้มาเกอแล้วก็สุ่มเลือกจากจำนวนตำบลในอำเภอ ฯ ลักษณะวิธี 1.1 หรือ 1.2 ถ้าเลือกได้ตำบลได้ทำการศึกษาทั้งหมดในตำบลที่เลือกได้

ก. สุ่มจากกลุ่มโดยแบ่งหลายชั้น (Multi Stage Sampling) ถ้าประชากรที่ศึกษามีขนาดใหญ่มาก เช่น ประเทศไทยอาจจะสูงจังหวัด-อำเภอ-ตำบล-หมู่บ้าน จากทุกๆ ภาคของประเทศไทยได้ สำหรับการสุ่มเลือกแต่ละชั้นของกลุ่ม (Cluster) ก็ใช้วิธี 1.1 หรือ 1.2 ดังกล่าวแล้วข้างต้นนั่นเอง

การสุ่มเลือกตัวอย่างชนิดนี้ถ้าประชากรที่จะศึกษามีขนาดใหญ่มากก็จะช่วยให้ทุนค่าใช้จ่ายและสะดวกในการปฏิบัติงานมาก สิ่งที่สำคัญที่สุด คือผลที่ได้สามารถสรุปเป็นผลของประชากรเป็นหมายได้

2. การเลือกตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น^(Non-Probability Sampling)

การศึกษาบางอย่างก็จำต้องทำการศึกษาจากตัวอย่างที่ได้จากชนิดนี้ และจะเป็นการเก็บตัวอย่างจากหลักวิธี ดังนี้

ก. ตัวอย่างที่ได้จากการบังเอญ (Accidental Sampling) คือ รวบรวมตัวอย่างเท่าที่จะหาได้ เช่น ต้องการสัมภาษณ์สตรีที่เดินอยู่แถวย่านการค้า และสัมภาษณ์คนได้ที่ผ่านมาตามจำนวนที่ต้องการ

ข. ตัวอย่างที่ได้จากการกำหนดจำนวน (Quota Sampling) คล้ายกับชนิดที่เลือกตัวอย่างโดยแยกประเภท หรือลักษณะของประชากรก่อน (stratified sampling) เหมาะกับในกรณีที่ต้องการศึกษาในพื้นที่ลักษณะต่างกัน เช่น ต้องการศึกษาเกี่ยวกับรายละเอียดของโรคฯ หนึ่งในชายและหญิง (ผู้ใหญ่) ซึ่งต้องจำกัดจำนวนลงไปกว่าจะต้องการเลือกตัวอย่างจากผู้ป่วยชายและหญิงอย่างละกี่คน เช่น ศึกษาโดยกำหนดทำการศึกษาผู้ป่วยโรค myocardial infarction ชาย 100 ราย และหญิง 100 ราย เป็นต้น

ก. การเลือกตัวอย่างโดยกำหนดไว้ (Purposive Sampling) การเลือกตัวอย่างวิธีนี้ทำ การศึกษาจะเป็นผู้กำหนดลักษณะของตัวอย่างที่จะทำการศึกษาเอง เช่น ต้องการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของยาชนิดหนึ่ง ผู้ศึกษาจะกำหนดกว่าจะทำการศึกษาในรายที่ลักษณะเฉพาะใดๆ ไว้ก่อน และวิจัยเลือกตัวตามลักษณะที่กำหนดไว้

ก. การเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenient Sampling) การเลือกตัวอย่างชนิดนี้ ต้องอาศัยความสมัครใจของผู้ที่จะเป็นตัวอย่างศึกษาเป็นใหญ่ เช่น ต้องการศึกษาถึงผลของยาชนิด

หนึ่งจากตัวอย่างซึ่งเป็นอาสาสมัคร ซึ่งจะมีความสังคากในการเลือกตัวอย่างและสังคากในการศึกษาด้วย

หมายเหตุ วิธีการลงทะเบียนเกี่ยวกับการสุ่มเลือกตัวอย่าง (Randomized Allocation) ในวิจัยเพื่อประเมินผลการรักษาในคลินิก (Clinical Trials) นี้ จะนำเผยแพร่ในตอนที่ 2 ต่อไป

ตารางที่ 1 แสดง Random Number

10480	15011	01536	02011	81647	91646
22368	46573	25595	85393	30995	89198
24130	48360	22527	97265	76395	64809
42167	93093	06243	61680	07856	16376
37570	39975	81837	16656	06121	91782
77921	06907	11008	42751	27756	53498
99562	72905	56420	69994	98872	31016
96301	91977	05463	07972	18876	20922
89579	14342	63661	10281	17453	18103
85475	36857	53342	53988	53060	59533
28918	69578	88231	33267	70997	79936
63553	40961	48235	03427	49626	69445
09429	93969	52636	92737	88947	33488
10365	61129	85729	85689	48237	52267
07119	97336	71048	08178	77233	13916
51085	12765	51821	51259	77452	16308
02368	21382	52404	60268	89368	19885
01011	54092	33362	94904	31273	04146
52162	53916	46369	58586	23216	14513
07056	97628	33787	09998	42698	06691

แหล่งที่มา : Table of Fisher and Yates (1963)

อ้างอิง

1. Armitage P. Statistical methods in medical research. Oxford : Blackwell Scientific Publications, 1971.
2. Bailey NTJ. Statistical methods in biology. New York : Halsted Press, 1981.
3. Schor S. Fundamental of biostatistics. New York : Putnum, 1968.
4. Snedecor GW, Cochran WG. Statistical methods. 6th ed. Ames, Iowa : Iowa State University press, 1967.
5. Cochran WG. Sampling techniques. 2nd ed. New York : Wiley, 1963.
6. Lilienfeld AM. Foundations of Epidemiology. 2nd ed. Oxford : Oxford University Press, 1980.
7. Mausner JS, Bahn AK. Epidemiology : An introductorytext. Philadelphia : Saunders, 1974.
8. Morton RF, Hebel JR. A study quide to epidemiology & biostatistics. Baltimorde : University park press, 1979.
9. Schlesselman JJ. Case-control studies. 1982.
10. Schlesselman JJ. Sample size requirement in cohort and case-control studies of diseases. Am J Hyg 1974 ; 99 : 381-84